

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 113.

Tiende Session.

34te Møde.

Fredagen den 19de November Kl. 1.

(Forsat.)

H. Andersen (D. A. 4.): Hvad Gymnastiken angaaer, da kan jeg ikke udtale andet, end hvad der allerede er udtalt; saavidt mit Kjendskab strækker sig, da anseer jeg den for en unyttig Lidskilde, og jeg er overbevist om, at den høitærede Cultusministers Udtalelse kun vil møde liden Velvillie omkring i Landet. — Det var forøvrigt en Uttring af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), der bragte mig til at tage Ordet. Saavidt jeg forstod ham, yttrede han, at det vilde være usseligt, at Communerne fik Ret til at afskedige deres Lærere, naar de ikke vare tilfredse med dem. Ja, det kunde vistnok være meget godt, om der blev givet Communerne en større Lethed i at slippe af med udulige og dem kun lidet tjenlige Lærere; men jeg vil dog spørge, om det vilde være gavnligt, at Communerne kunne jage deres Lærere bort? Jeg er bange for, at Følgen deraf vilde blive, at man ikke kunde faae gode Lærere. Jeg troer ikke, at Nogen vilde offre Noget for at blive uddannet som Lærer, naar de ikke kunne faae en fast Ansættelse, der kunde sikke dem i deres mere fremrykkede Alder. Jeg er bange for, at det vilde gaae som tidligere, hvor Bondestanden maatte nøies med maadelige Subjecter, som ikke vare Bladsen voksne, og jeg kan derfor ikke samstemme med ham i, at det skulde

være overladt til Communerne at jage Lærerne bort, naar de fandt det tjenligt. Derimod kan jeg tiltræde en Uttring af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) om, at der ikke maa lægges synderlig Vægt paa, om Skolelærerne ere musikaliske eller ikke; thi det er ofte Tilfældet, at man kan have den allerbedste og nidkjæreste Lærer i alle Fag i en Mand, der ikke er og ikke kan blive musikalisk. Det har forhindret mange unge Mennesker fra at slaae ind paa Lærerveien, at de ikke sølte sig i Besiddelse af musikalisk Talent, Mennesker, som ellers maaskee kunde være blevne de allerbedste Lærere.

Tscherning: Det ærede Medlem meente, at man maatte have faste Lærere, fordi man havde seet, at Landboalmuen hidtildags havde paa mange Steder maattet tage til Taffe med maadelige Lærere; men de vare jo faste, saa faste, som Lærere kun kunne være, og det, at de vare faste, hjalp altsaa ikke til, at de bleve gode Lærere. Jeg vilde naturligviis ikke fremsætte det System, som jeg her taler om, naar det skulde gaae løs paa at jage Lærerne bort; men det er der ikke Tale om, nei, der er Tale om at afskedige dem. At jage Nogen bort er en saadan øieblikkelig Handling, som fremgaaer af Mangel paa Overlæg og Eftertante, maaskee af en enkelt Persons Raahed i et enkelt Øieblik; men at afskedige Nogen er en Følge af modent Overlæg af Communalbestyrelsen, naar den har taget alle Forhold underrolig Overveielse. Derfor det ærede Medlem troer, at Communalbestyrelserne ikke kunne handle efter modent Overlæg eller bestemt vide, hvad der kan gavne den Commune, hvortil de al-